

**Pääasian asianosaiset**

Kantaja: Alicja Sosnowska

Vastaaja: Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

**Oikeudenkäynnin kohde**

Ennakkoratkaisupyyntö — Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu — EY 5 artiklan 3 kohdan, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta 11.4.1967 annetun neuvoston direktiivin 67/227/ETY (EYVL 71, s. 1301) 2 artiklan ja jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisä verojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 18 artiklan 4 kohdan ja 27 artiklan 1 kohdan tulkinta — Kansallinen liikevaihtoverolainsäädäntö, jonka mukaan liikaa maksetun veron palauttamiseen sovelletaan määräaika koskevia epäedullisempia yksityiskohtaisia sääntöjä sellaisten verovelvollisten osalta, jotka aloittavat verotettavien liiketoimien toteuttamisen ja jotka on rekisteröity yhteisömyyntejä toteuttavina verovelvollisina — Verotuksen neutraalisuus- ja suhteellisuusperiaatteet

**Tuomiolauselmä**

1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 12.12.2005 annetulla neuvoston direktiivillä 2005/92/EY, 18 artiklan 4 kohta ja suhteellisuusperiaate ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään veropetoksien ja veron kiertämisen estämiseksi tarpeellisen valvonnan mahdollistamista varten, että määräaika, joka kansallisella veroviranomaisella on vähentämättä jääneen arvonlisäveron palauttamiseen tietyille verovelvollisille, pidennetään 60 päivästä 180 päivään siitä päivästä alkaen, kun verovelvollinen on jättänyt arvonlisäveroilmoituksen, paitsi, jos kyseiset verovelvolliset toimittavat 250 000 PLN:n suuruisen vakuuden.

2) Pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset säännöt eivät ole kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/92, 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ”poikkeavia erityistoimenpiteitä” tietyntyyppisten veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi.

(<sup>1</sup>) EUVL C 69, 24.3.2008.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.8.2008 (Cour d'appel de Montpellierin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ignacio Pedro Santesteban Goicoechean luovuttamista koskeva menettely**

(Asia C-296/08 PPU) (<sup>1</sup>)

**(Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäättös 2002/584/YOS — 31 ja 32 artikla — Eurooppalainen pidätysmääräys ja jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt — Luovuttamispyynnön täytäntöönpanosta vastaavan valtion mahdollisuus soveltaa yleissopimusta, joka on tehty ennen 1.1.2004 mutta joka on sovellettavissa kyseisessä valtiossa vasta myöhemmästä päivä-määrästä lähtien)**

(2008/C 260/05)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

**Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Cour d'appel de Montpellier

**Asianosainen luovuttamista koskevassa pääasiassa**

Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea

**Oikeudenkäynnin kohde**

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour d'appel de Montpellier (Ranska) — Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäättöksen (EYVL L 190, s. 1) 31 ja 32 artiklan tulkinta — Jäsenvaltiolla oleva mahdollisuus käyttää suhteissaan toisen jäsenvaltion kanssa muita menettelyjä kuin niitä, joista säädetään puitepäättöksessä, ja muun muassa niitä, joista määrätään Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tapahtuvasta luovuttamisesta 27.9.1996 tehdyssä Dublinin yleissopimuksessa — Vaikutukset, jotka aiheutuvat siitä, että pidätysmääräyksen antanut valtio ei ole ilmoittanut aikomuksestaan jatkaa olemassa olevien sopimusten soveltamista — Pidätysmääräyksen täytäntöönpanovaltiolla oleva mahdollisuus soveltaa yleissopimusta, joka tehtiin ennen 1.1.2004 mutta joka tuli tässä valtiossa voimaan kyseisen päivämäärän jälkeen

**Tuomiolauselmä**

1) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2002/584/YOS 31 artiklaa on tulkittava siten, että se koskee vain sellaista tilannetta, jossa eurooppalaista pidätysmääräystä koskevaa säännöstöä voidaan soveltaa, eikä tilanne ole sellainen silloin, jos luovuttamispyyntö koskee tekoja, jotka on tehty ennen jäsenvaltion puitepäättöksen 32 artiklan mukaisesti antamassa lausumassa ilmoittamaa päivämäärää.

2) Puitepäättöksen 2002/584 32 artiklaa on tulkittava siten, että se, että täytäntöönpanojäsenvaltio soveltaa neuvoston säädöksellä 27.9.1996 hyväksyttyä ja kaikkien jäsenvaltioiden samana päivänä allekirjoittamaa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta tehtyä yleissopimusta, vaikka sitä on ryhdytty soveltamaan kyseisessä jäsenvaltiossa vasta 1.1.2004 jälkeen, ei ole ristiriidassa tämän säännösten kanssa.

(<sup>1</sup>) EUVL C 223, 30.8.2008.

**Valitus, jonka Landtag Schleswig-Holstein on tehnyt 27.6.2008 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-236/06, Landtag Schleswig-Holstein v. Euroopan yhteisöjen komissio, 3.4.2008 antamasta määräyksestä**

(Asia C-281/08 P)

(2008/C 260/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

#### Asianosaiset

Valittaja: Landtag Schleswig-Holstein (asiamiehet: S. Laskowski ja J. Caspar)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

#### Vaatimukset

- Valittaja vaatii, että valitus on otettava tutkittavaksi ja todettava perustelluksi,
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 3.4.2008 antama määräys on kumottava,
- kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä ja kanne asiassa T-236/06 on otettava tutkittavaksi ja todettava perustelluksi,
- toissijaisesti asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta tämä tutkisi alkuperäisen kanteen, ja asian käsittelyä jatketaan,
- oikeudenkäyntikuluista on annettava ratkaisu, ja komissio on velvoitettava korvaamaan kaikki tästä oikeudenkäyntimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

#### Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut tutkittavaksi valittajan Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostamaa kumoamiskannetta, koska valittaja ei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan ole EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu oikeushenkilö. Kumoamiskanne koski 10.3. ja 23.6.2006 tehtyjä komission päätöksiä, joilla valittajalta evättiin mahdollisuus tutustua asiakirjaan SEK (2006) 420, joka sisältää oikeudellisen analyysin neuvostossa käsiteltävänä olevasta ehdotuksesta puitepäättökseksi tietojen säilyttämisestä rikosten ja rikollisten tekojen, terrorismin mukaan lukien, torju-

miseksi, tutkimiseksi ja selvittämiseksi ja niistä syytteenasettamiseksi.

Valittaja esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräyksestä tekemänsä valituksen tueksi kaksi valitusperustetta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ensinnäkin loukannut puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatetta. Kyseisen periaatteen tavoitteena on oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja tehokasta oikeussuojaa koskevan takeen ilmaisuna muun muassa välttää se, että tuomioistuimen ratkaisuun voitaisiin vaikuttaa väitteillä, joista asianosaiset eivät ole voineet esittää näkemyksiään. Tällä voidaan estää yllätysratkaisut. Yllätysratkaisun välttämiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi valittajan mukaan pitänyt antaa sille tilaisuus esittää täsmennyksiä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toiseksi rikkonut yhteisön oikeutta siltä osin kuin se on tulkinnut väärin EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua tunnusmerkistöä "oikeushenkilö" ja katsonut oikeudellisesti virheellisellä tavalla, ettei valittaja ollut oikeushenkilö eikä sillä vastaavasti ollut kanneoikeutta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajan mukaan lähtenyt siitä, että Landtag Schleswig-Holsteinin puhemies ei edusta Landtagia vaan "suoraan Landia", kun hän käyttää valtuutuksiaan olla edustajana oikeudessa, minkä vuoksi valittajalla ei ole oikeuskelpoisuutta eikä sillä siten ole kanneoikeutta yhteisöjen tuomioistuimissa. Tämän perusteella voidaan olettaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi katsonut, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, jos kannekirjelmässä olisikin mainittu kantajana "Land Schleswig-Holstein". Tämä näkemys ei ole ainoastaan oikeudellisesti virheellinen sen vuoksi, että se on ristiriidassa Land Schleswig-Holsteinin perustuslain kanssa, vaan sitä on valittajan kannalta pidettävä myös sellaisena yllätysratkaisuna, johon sen ei olisi tarvinnut varautua. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys on oikeudellisesti virheellinen ensinnäkin sen vuoksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole hyväksynyt sitä, että Landtag on Land Schleswig-Holsteinin perustuslain mukaan "kansan valitsema poliittisen tahdonmuodostuksen korkein elin", ja toiseksi sen vuoksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole käsittänyt, että Landtagin puhemies edustaa Landtagia kokonaisuudessaan tätä koskevissa perustuslaillisissa oikeusriidoissa. Käsitettä "Land" käytetään oikeudellisesti laajasti ja täsmentämättömästi ja sillä voidaan viitata — lainsäädännöllisen asiayhteyden mukaan — sekä Landesregierungiin että myös Landesparlamenttiin.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal de première instance de Mons (Belgia) on esittänyt 14.7.2008 — Société de Gestion Industrielle (SGI) v. Belgian valtio**

(Asia C-311/08)

(2008/C 260/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

#### Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Mons